Datum van inontvangstneming	:	09/10/2014

Zaak C-409/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

28 augustus 2014

Verwijzende rechter:

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

15 juli 2014

Verzoekende partij:

Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.

Verwerende partij:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

---

[OMISSIS]

In het adminsistratief geding tussen Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. [OMISSIS], gevestigd te Boedapest, verzoekster [OMISSIS], en de Nemzeti Adó és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (algemene directie douane en belastingen van de regio Észak-Alföld), die ressorteert onder de nationale belastingadministratie [OMISSIS] en gevestigd is te Debrecen [OMISSIS], verweerster, betreffende een boete die is opgelegd wegens niet-betaling van accijnzen, geeft de Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (administratieve en arbeidsrechtbank te Debrecen) de volgende

Beschikking:

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1) Moet de omschrijving van douanegoederen als „light-air-cured" tabak in de zin van GN-code 2401 10 35 van hoofdstuk 24 („Tabak en tot verbruik

bereide tabakssurrogaten”) van **verordening (EU) nr. 861/2010** van de Commissie tot wijziging van bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief [OMISSIS], aldus worden uitgelegd dat zij slechts ongestripte „air-cured” tabak betreft

– die volledige bladeren van de tabaksplant bevat,

– die niet gesneden, samengeperst of gecomprimeerd is,

– die als ongestripte „light-air-cured” tabak in de zin van GN-code 2401 10 35 geen andere vorm van behandeling (bijvoorbeeld verwijdering van de stengels, snijden of comprimeren van de bladeren) mag ondergaan dan een natuurlijke droging,

– die niet geschikt is om te worden gerookt?

2) Moet het begrip „douaneschorsingsregeling” in **artikel 4, punt 6, van richtlijn 2008/118/EG van de Raad** houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG aldus worden uitgelegd dat deze regeling ook geldt voor douanegoederen (accijnsgoederen) die onder extern douanevervoer, in tijdelijke opslag of in een douane-entrepot worden geplaatst en worden vergezeld van documenten waarin een verkeerde tariefonderverdeling is opgegeven (GN-code 2403 10 9000 in plaats van GN-code 2401 10 35), wanneer het relevante hoofdstuk (hoofdstuk 24 – tabak) en alle overige gegevens (nummer van de container, hoeveelheid, nettogewicht) wel correct zijn vermeld en de zegels niet zijn verbroken?

(Met andere woorden, kunnen bepaalde goederen onder de douaneschorsingsregeling worden geplaatst wanneer de begeleidende documenten het juiste hoofdstuk van het gemeenschappelijk douanetarief vermelden, maar niet de juiste specifieke tariefonderverdeling?)

3) Moeten de begrippen „**invoer**” in **artikel 2, sub b, van richtlijn 2008/118/EG van de Raad** houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG en „**invoer van accijnsgoederen**” in **artikel 4, punt 8, van deze richtlijn** aldus worden uitgelegd dat zij ook betrekking hebben op het geval waarin de tariefonderverdeling van de **goederen** die **daadwerkelijk** onder extern douanevervoer zijn geplaatst, verschilt van die welke in de begeleidende documenten is vermeld, maar, afgezien van dit verschil, zowel het opgegeven hoofdstuk (namelijk hoofdstuk 24 – Tabak) als de hoeveelheid en het nettogewicht van de werkelijke goederen overeenstemmen met de vermeldingen in de begeleidende documenten?

4) Vormt de omstandigheid dat goederen onder de douaneschorsingsregeling worden geplaatst, terwijl de begeleidende documenten niet de correcte GN-code vermelden zoals aangegeven in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij verordening nr. nr. 861/2010, een onregelmatigheid in de zin van artikel 38 van richtlijn 2008/118/EG van de Raad houdende een algemene regeling inzake accijns [en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG]?

[OMISSIS]

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Motivering:

I.

De relevante feiten worden in de verwijzingsbeslissing beschreven als volgt.

Verzoekster is een onderneming die diensten verstrekt op het gebied van douane en logistiek. Op 21 januari 2011 kreeg zij van een andere in Hongarije ingeschreven onderneming (Nyíregyháza Logisztik Centrum Kft) het verzoek om twee partijen tabak wegens ruimtegebrek in „tijdelijke opslag” te nemen. Later kwamen daar nog twee partijen bij, zodat zij in totaal vier partijen tabak in „tijdelijke opslag” ontving.

De partijen tabak kwamen via Slovenië de Europese Unie binnen en waren bestemd voor Oekraïne. Volgens de bijgevoegde documenten waren de vier partijen die Hongarije binnenkwamen geplaatst onder de regeling extern communautair douanevervoer („T1”) in de zin van verordening (EEG) nr. 2913/92/EEG van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna: „douanewetboek”).

De „T1”-douanedocumenten bevatten de GN-code 2101 10 35 („ongestripte tabak – ‚light-air-cured’”) (een product waarvoor geen accijns verschuldigd is).

Na het lossen van de ladingen heeft verzoekster de partijen onder „tijdelijke opslag” geplaatst.

Op 1 februari 2011 werd een van de containers doorgestuurd naar Nyíregyháza Logisztik Centrum Kft, en op 8 maart 2011 plaatste verzoekster de overige containers in een publiek douane-entrepot dat het in Debrecen exploiteerde met een vergunning van het type A.

Op 20 april 2011 verrichtte de Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatósága (provinciale douane- en belastingdirectie van Hajdú-

Bihar, die ressorteert onder de nationale belastingadministratie (hierna: „belastingdienst in eerste aanleg”) steekproefsgewijze controles op de drie containers.

De inspecteurs van de belastingdienst in eerste aanleg kozen willekeurig drie met omsnoeringsband en plakband verzegelde dozen van de niet-communautaire goederen die aan een fysieke controle in het douane-entrepot onderworpen waren, en stelden na opening ervan zintuiglijk vast dat zij niet de in de documenten vermelde ongestripte tabak in de zin van GN-code 2101 10 35 bevatten, maar tabak van fijne snede.

Daarop heeft de belastingdienst in eerste aanleg alle 1 260 dozen van de partij onderzocht en vastgesteld dat al deze dozen tabak van fijne snede bevatten. Zoals bleek uit de documenten, bedroeg het totale gewicht 37 800 kg.

Op 22 april 2011 werd deze tabak met een gewicht van 37 800 kg aan een douanecontrole onderworpen.

Op 5 mei 2011 werd een steekproef uitgevoerd overeenkomstig de regels voor het nemen van steekproeven.

Na een externe analyse stelde de Nemzeti Adó- és Vámhivatal **Szakértői Intézete** (het Comite van deskundigen van de douane- en belastingdienst) het volgende vast: “het monster bevat licht- en donkerbruin gesneden tabak van verschillende afmetingen, in kleine korrels met de karakteristieke geur van tabak. Het monster bevat voornamelijk fijne, maar lange strengen. Daarnaast bevat het ook een grote hoeveelheid bredere/grotere korrels, waaronder zich ook resten van stengels bevinden. Op de bodem van de zak met het monster bevindt zich ook tabakspoeder.”

Het steekproefverslag luidt als volgt:

Inhoud en vorm van de monstername:

- „in bulk, samengeperst, in met plastic gevoerde dozen

- nettogewicht per doos: 30 kg.

Het comité van experten onderzocht ook de breedte van de gesneden tabak en stelde dienaangaande het volgende vast: *„In de onderzochte steekproef is meer dan 25 % (in gewicht) van de tabaksdelen meer dan 1 mm breed.”*

Het product is onderworpen aan een gebruikstest en *„klaar om te roken”* bevonden.

In navolging van het comité van experten stelde de belastingdienst in eerste aanleg vast dat de container rooktabak van fijne snede en dus aan accijns onderworpen goederen bevatte.

De belastingdienst in eerste aanleg stelde bovendien vast dat de begeleidende documenten niet het bewijs konden leveren van de oorsprong van de douanegoederen (accijnsgoederen), aangezien deze documenten niet de correcte GN-code bevatten.

De belastingdienst in eerste aanleg legde verzoekster dan ook bij besluit nr. 5214-9/2011 van 21 juni 2011 een boete op van 1 485 540 000 HUF. Volgens de juridische motivering van dat besluit had verzoekster de accijnswet geschonden door accijnsgoederen op te slaan en te bewaren zonder de herkomst en de oorsprong ervan na te gaan en zonder de verschuldigde accijns te betalen.

De Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága, die bevoegd is in tweede aanleg, bevestigde het in eerste aanleg genomen besluit bij besluit nr. 2177-18/2012van 28 maart 2012.

Verzoekster stelde beroep in tegen dat besluit, dat volgens haar om verschillende redenen onwettig was.

Verzoekster betoogde dat verweerster de goederen ten onrechte had ingedeeld onder tariefonderverdeling 2403 10 90 in hoofdstuk 24 van de gecombineerde nomenclatuur van de Europese Unie (verordening nr. 2658/87/EEG van de Raad).

Zij betwistte dat de betrokken goederen onder de accijnswet vielen, aangezien zij niet in het vrije verkeer waren gebracht.

Voorts betoogde zij dat de betrokken douanegoederen moesten worden geacht onder een opschortende douaneregeling te zijn geplaatst, ongeacht of de GN-code in de begeleidende documenten al dan niet overeenstemde met de correcte code.

(Volgens het door verzoekster ingewonnen deskundig advies omvat GN-code 2401 niet alleen ongestripte tabak, maar ook gebroken en gesneden tabak, indien deze nog verder moet worden verwerkt. Volgens dat advies is de toepassing van douanecode 2401 niet onwettig, ook al is het product gesneden – met het duidelijke doel om het efficiënter te verpakken met het oog op het transport – wanneer het verder dient te worden verwerkt, en als verder te verwerken tabak kon het worden ingedeeld onder GN-code 2401 3000.)

Verweerster verzoekt om het beroep af te wijzen. Zijns inziens kunnen de goederen niet worden geacht bij de douane te zijn aangegeven, aangezien in de betrokken documenten sprake is van „ongestripte tabak” (GN-code 2401 10 3510), terwijl de goederen hadden moeten worden gekwalificeerd als „tabak van fijne snede” met een netto-inhoud van meer dan 500 gr (GN-code

2403 10 9000), dat wil zeggen dat de informatie in de begeleidende documenten niet correct was.

Volgens verweerster zijn de begeleidende documenten niet geschikt om de oorsprong aan te tonen van de goederen die in het bezit zijn van verzoekster.

II.

Regels die van toepassing zijn op de bij de verwijzende rechter aanhangige administratieve procedure en die verband houden met het verzoek om een prejudiciële beslissing:

A) Bepalingen van nationaal recht:

Bepalingen van **wet nr. CXXVII van 2003 betreffende accijnzen** en houdende specifieke voorschriften betreffende het op de markt brengen van accijnsproducten (hierna: „accijnswet") die relevant waren toen het administratieve besluit in tweede aanleg werd gegeven

§ 1, lid 1: „Op het nationale grondgebied vervaardigde of aldaar ingevoerde accijnsgoederen worden aan accijns onderworpen."

§ 1, lid 2: „Met het oog op de nakoming van de accijnsverplichting en het toezicht daarop is vereist dat:

a) accijnsgoederen uitsluitend worden vervaardigd in een belastingentrepot, tenzij zij onder douanetoezicht worden vervaardigd;

b) ingevoerde accijnsgoederen waarvoor geen accijns is betaald, worden geplaatst in een belastingentrepot of in het bedrijf of het entrepot van een vrijgestelde gebruiker, tenzij de goederen onder douanetoezicht staan of bestemd zijn voor een geregistreerde ondernemer;

c) accijnsgoederen waarvoor geen accijns is betaald, uitsluitend worden bewaard of opgeslagen in een belastingentrepot of in het bedrijf of het entrepot van een vrijgestelde gebruiker, tenzij de goederen onder douanetoezicht staan."

§ 3, lid 1: „De bepalingen van deze wet zijn van toepassing op de belasting op accijnsgoederen, op de belasting over de toegevoegde waarde op tabaksproducten, op de productie en het in de handel brengen van accijnsgoederen en op andere aan accijns onderworpen transacties."

§ 3, lid 2, sub g, bepaalt dat tabakswaren aan accijns onderworpen zijn.

Interpretatieve bepalingen van de accijnswet:

§ 7, lid 2 invoer van accijnsgoederen: invoer van accijnsgoederen op het nationale grondgebied, hetzij rechtstreeks uit een derde land, hetzij via het grondgebied van een of meer andere lidstaten; indien de goederen onder een douaneregeling het nationale grondgebied binnenkomen, vindt de invoer plaats op het ogenblik dat de douaneprocedure voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen wordt afgesloten.

§ 7, lid 7/I. onregelmatige onttrekking aan een schorsingsregeling: elke handeling of elke omstandigheid die voor onder een communautaire schorsingsregeling geplaatste accijnsgoederen niet leidt tot de in § 21, lid 1, en § 26/B, lid 3, bedoelde vrijstelling van de geschorste verplichting tot vaststelling en tot betaling van de belasting.

§ 7, lid 22 in het vrije verkeer brengen: uitslag van de accijnsgoederen uit een belastingentrepot, een belastingentrepot in een andere lidstaat of het bedrijf van een vrijgestelde gebruiker, tenzij de goederen worden verzonden naar een belastingentrepot, een belastingentrepot in een andere lidstaat, een geregistreerde onderneming in een andere lidstaat, een derde land of een vrijgestelde gebruiker; ontvangst van de accijnsgoederen door een geregistreerde ondernemer; de door de producent in een belastingentrepot georganiseerde verkoop van druivenwijn; inklaring van accijnsgoederen waardoor zij overeenkomstig de douaneregels in het vrije verkeer worden gebracht, of een door een douaneautoriteit genomen maatregel waardoor de goederen moeten worden geacht overeenkomstig de douaneregels in het vrije verkeer te zijn gebracht, voor zover de goederen na de inklaring of de maatregel niet in een belastingentrepot of bij een vrijgestelde gebruiker worden opgeslagen en niet door een geregistreerde afzender worden verzonden naar een van de in § 18, lid 1, juncto § 18, lid 2, bedoelde bestemmingen.

§ 8, lid 1: „Tenzij anders bepaald in deze wet, ontstaat de accijnsverplichting wanneer

a) accijnsgoederen op het nationale grondgebied worden geproduceerd;

b) accijnsgoederen worden ingevoerd."

§ 15, lid 2: „De belasting wordt verschuldigd wanneer:

a) belastbare accijnsgoederen illegaal buiten een belastingentrepot worden geproduceerd;

b) accijnsgoederen die illegaal buiten een belastingentrepot zijn geproduceerd of illegaal vanuit een derde land of een andere lidstaat zijn ingevoerd of verkregen, in ontvangst worden genomen, worden bewaard, vervoerd, gebruikt of in het verkeer gebracht, tenzij een natuurlijke persoon die geen zelfstandige activiteiten verricht met accijnsgoederen, aantoont dat hij in de

gegeven omstandigheden duidelijk mocht aannemen dat hij deze goederen wettig kon verwerven."

§ 48, lid 1: „De douanewetgeving moet overeenkomstig de bepalingen van deze wet worden toegepast op uit derde landen ingevoerde accijnsgoederen, zolang zij niet-communautaire goederen zijn, alsook op accijnsgoederen die worden ingevoerd uit de in § 7, lid 3, sub a, punt ab, genoemde gebieden, en op niet-belaste accijnsgoederen die naar een derde land worden uitgevoerd, wat de vervulling van de door de douanewetgeving voorgeschreven douaneformaliteiten betreft."

Volgens **§ 114, lid 1** moet elke natuurlijke persoon – met uitzondering van zelfstandigen die economische activiteiten verrichten met de accijnsgoederen – een boete betalen in verhouding tot de hoeveelheid goederen, indien

b) de accijnsgoederen die hij bezit, vervoert, verkoopt of gebruikt, niet in een belastingentrepot zijn geproduceerd of, in geval van invoer, niet aan douaneformaliteiten zijn onderworpen.

Volgens **§ 114, lid 2** is lid 1 van deze bepaling ook van toepassing op

b) accijnsgoederen waarvoor de houder, de vervoerder, de verkoper of de gebruiker niet aan de hand van een factuur, een vereenvoudigde factuur, een begeleidend document, een document betreffende de wijnverkoop, een vereenvoudigd geleidedocument, een douanedocument of enig ander sluitend bewijs kan aantonen dat de belasting betaald is of dat de goederen onder een schorsingsregeling worden vervoerd.

Volgens § 114, lid 4, moeten ondernemers – met uitzondering van zelfstandigen die geen economische activiteiten verrichten met de betrokken goederen – die een van de in lid 1, sub a of b, verrichte handelingen verrichten, een accijnsboete betalen van tweemaal de in lid 3 genoemde grondslag of van vijfmaal deze grondslag, wanneer het gaat om commerciële hoeveelheden.[1]

B) Toepasselijke bepalingen van Unierecht

1. Verordening (EEG) nr. 2913/92/EEG van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het **communautair douanewetboek**

Artikel 79: „Niet-communautaire goederen die in het vrije verkeer worden gebracht, verkrijgen daardoor de douanestatus van communautaire goederen.

Het in het vrije verkeer brengen omvat de toepassing van de handelspolitieke maatregelen en het vervullen van de andere formaliteiten voor de invoer van goederen alsmede de toepassing van de wettelijk verschuldigde rechten."

[1] § 110 van de accijnswet bepaalt hoe groot de hoeveelheden moeten zijn om als „commerciële hoeveelheden" te kunnen worden beschouwd.

Artikel 84, lid 1:

"Indien in de artikelen 85 tot en met 90

a) de term ‚schorsingsregeling' wordt gebruikt, heeft deze in het geval van niet-communautaire goederen betrekking op de volgende regelingen:

- extern douanevervoer,
- douane-entrepot,
- actieve veredeling in de vorm van het systeem inzake schorsing,
- behandeling onder douanetoezicht,
- tijdelijke invoer;

b) de term ‚economische douaneregeling' wordt gebruikt, heeft deze betrekking op de volgende regelingen:

- douane-entrepot,
- actieve veredeling,
- behandeling onder douanetoezicht,
- tijdelijke invoer, en
- passieve veredeling."

Artikel 37, lid 1: „De in het douanegebied van de Gemeenschap binnengebrachte goederen zijn vanaf het ogenblik waarop zij worden binnengebracht aan douanetoezicht onderworpen. Zij kunnen overeenkomstig de geldende bepalingen door de douaneautoriteiten worden gecontroleerd."

Artikel 37, lid 2: "Deze goederen blijven onder douanetoezicht zolang dit nodig is om de douanestatus ervan te bepalen en wanneer het niet-communautaire goederen betreft en onverminderd artikel 82, lid 1, tot het ogenblik waarop zij hetzij een andere douanestatus krijgen, hetzij in een vrije zone of een vrij entrepot worden binnengebracht, hetzij worden wederuitgevoerd of vernietigd overeenkomstig artikel 182."

Artikel 91, lid 1: „De regeling extern douanevervoer maakt het vervoer mogelijk van een plaats in het douanegebied van de Gemeenschap naar een andere plaats in het douanegebied van de Gemeenschap:

a) van niet-communautaire goederen zonder dat deze goederen aan rechten bij invoer en andere belastingen of aan handelspolitieke maatregelen worden onderworpen; [...]"

Artikel 91, lid 2: „Het in lid 1 bedoelde vervoer geschiedt:

a) hetzij met toepassing van de regeling extern communautair douanevervoer;

b) hetzij onder geleide van een carnet TIR (TIR-Overeenkomst), op voorwaarde dat

1. dit vervoer buiten de Gemeenschap is begonnen of zal eindigen, dan wel dat

2. dit vervoer betrekking heeft op zendingen van goederen die in het douanegebied van de Gemeenschap moeten worden gelost en die worden vervoerd samen met in een derde land te lossen goederen, of dat

3. dit vervoer geschiedt van één plaats in de Gemeenschap naar een andere plaats in de Gemeenschap over het grondgebied van een derde land; [...]"

Artikel 93: „De regeling extern communautair douanevervoer is slechts van toepassing op het vervoer dat over het grondgebied van een derde land geschiedt, wanneer:

a) een internationale overeenkomst in een dergelijke mogelijkheid voorziet, of

b) de doorvoer door dat derde land geschiedt onder geleide van één enkel in het douanegebied van de Gemeenschap opgesteld transportbescheid; in dat geval wordt de werking van die regeling gedurende het vervoer op het grondgebied van het derde land geschorst."

2. Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG (hierna: „accijnsrichtlijn")

Artikel 1, lid 1: „Bij deze richtlijn wordt de algemene regeling vastgesteld ter zake van de directe of indirecte heffing van accijns op het verbruik van de volgende goederen, hierna ‚accijnsgoederen' genoemd:

a) [...]

b) [...]

c) tabaksfabrikaten vallende onder de richtlijnen 95/59/EG, 92/79/EEG en 92/80/EEG."

Artikel 2: „Accijnsgoederen worden aan de accijns onderworpen op het tijdstip van:

a) [...]

b) hun invoer in het grondgebied van de Gemeenschap."

Artikel 4: „In deze richtlijn en de desbetreffende uitvoeringsmaatregelen wordt verstaan onder:

[...]

6. ‚douaneschorsingsregeling': iedere in verordening (EEG) nr. 2913/92 vastgestelde bijzondere procedure inzake douanetoezicht ter zake van niet-communautaire goederen die het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, tijdelijke opslag, vrije zones of vrije entrepots, en iedere in artikel 84, lid 1, sub a, van die verordening bedoelde regeling;

[...]

8. ‚invoer van accijnsgoederen': het in het grondgebied van de Gemeenschap binnenbrengen van accijnsgoederen die bij hun binnenkomst in de Gemeenschap niet onder een douaneschorsingsregeling worden geplaatst, alsmede het vrijgeven van onder een douaneschorsingsregeling geplaatste accijnsgoederen;

[...]"

Artikel 7, lid 2: „Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder uitslag tot verbruik verstaan:

a) het aan een accijnsschorsingsregeling onttrekken, daaronder begrepen het onregelmatig onttrekken, van accijnsgoederen;

b) [...]

c) [...]

d) de invoer, met inbegrip van onregelmatige invoer, van accijnsgoederen die niet onmiddellijk bij invoer onder een accijnsschorsingsregeling worden geplaatst."

Artikel 38, lid 1: „Indien tijdens een overbrenging van accijnsgoederen overeenkomstig artikel 33, lid 1, of artikel 36, lid 1, een onregelmatigheid heeft plaatsgevonden in een andere lidstaat dan de lidstaat waar die goederen tot verbruik zijn uitgeslagen, worden zij aan de accijns onderworpen en wordt de accijns verschuldigd in de lidstaat waar de onregelmatigheid heeft plaatsgevonden."

3. Richtlijn 2011/64/EU van de Raad betreffende de structuur en de tarieven van de accijns op **tabaksfabrikaten**

Artikel 2, lid 1: „Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder tabaksfabrikaten:

a) sigaretten;

b) sigaren en cigarillo's;

c) rooktabak:

i) tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten;

ii) andere soorten rooktabak."

Artikel 3, lid 1: „Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder sigaretten:

a) tabaksrolletjes die geschikt zijn om als zodanig te worden gerookt en die geen sigaren of cigarillo's zijn in de zin van artikel 4, lid 1;

[...]"

Artikel 5, lid 1: „Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder rooktabak:

a) gesneden of op andere wijze versnipperde, gesponnen of tot flakes geperste tabak die geschikt is om zonder verdere industriële verwerking te worden gerookt;

b) tabaksafval, verpakt voor verkoop aan de consument, dat niet onder artikel 3 en artikel 4, lid 1, valt en dat geschikt is om te worden gerookt. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder tabaksafval verstaan de resten van tabaksbladeren en bijproducten die uit de verwerking van tabak of de vervaardiging van tabaksproducten ontstaan."

Artikel 5, lid 2: „Als tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten wordt beschouwd, rooktabak die voor meer dan 25 gewichtsprocenten tabaksdeeltjes met een snijbreedte van minder dan 1,5 mm bevat.

Voorts mogen de lidstaten als tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten beschouwen, rooktabak die voor meer dan 25 gewichtsprocenten tabaksdeeltjes met een snijbreedte van meer dan 1,5 mm of meer bevat en die verkocht is of bestemd is om te worden verkocht voor het rollen van sigaretten."

4. Verordening (EU) nr. 861/2010 van de Commissie tot wijziging van bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de **tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief**

HOOFDSTUK 24

TABAK EN TOT VERBRUIK BEREIDE TABAKSSURROGATEN

Aantekening

1. Medicinale sigaretten worden niet onder dit hoofdstuk ingedeeld (hoofdstuk 30).

GN-code	omschrijving	Conventioneel douanerecht (%)	Bijzondere maatstaf
(1)	(2)	(3)	(4)
2401	Ruwe en niet tot verbruik bereide tabak; afvallen van tabak		
2401 10	– ongestripte tabak		
2401 10 35	– – „light-air-cured”	11,2 MIN 22 € MAX 56 €/100 kg/net	—
2401 10 60	– – van de soort Oriënt, „sun-cured”	11,2 MIN 22 € MAX 56 €/100 kg/net	—
2401 10 70	– – „dark-air-cured”	11,2 MIN 22 € MAX 56 €/100 kg/net	—
2401 10 85	– – „flue-cured”	11,2 MIN 22 € MAX 56 €/100 kg/net	—
2401 10 95	– – andere	10 MIN 22 € MAX 56 €/100 kg/net	—
2401 20	– geheel of gedeeltelijk gestripte tabak		
2401 20 35	– – „light-air-cured”	11,2 MIN 22 € MAX 56 €/100 kg/net	—
2401 20 60	– – van de soort Oriënt, „sun-cured”	11,2 MIN 22 € MAX 56 €/100 kg/net	—
2401 20 70	– – „dark-air-cured”	11,2 MIN 22 € MAX 56 €/100 kg/net	—
2401 20 85	– – „flue-cured”	11,2 MIN 22 € MAX 56 €/100 kg/net	—

2401 20 95	– – andere	11,2 MIN 22 € MAX 56 €/100 kg/net	—
2401 30 00	– afvallen van tabak	11,2 MIN 22 € MAX 56 €/100 kg/net	—
2402	Sigaren, cigarillo's en sigaretten, van tabak of van tabakssurrogaten		
2402 10 00	– sigaren en cigarillo's, tabak bevattend	26	1 000 p/st
2402 20	– sigaretten, tabak bevattend		
2402 20 10	– – kruidnagels bevattend	10	1 000 p/st
2402 20 90	– – andere	57,6	1 000 p/st
2402 90 00	– andere	57,6	—
2403	Andere tabak en tabakssurrogaten, tot verbruik bereid; „gehomogeniseerde" en „gereconstitueerde" tabak; tabaksextracten en tabakssausen		
2403 10	– rooktabak, ook indien tabakssurrogaten bevattend, ongeacht in welke verhouding		
2403 10 10	– – in verpakkingen met een netto-inhoud per onmiddellijke verpakking van niet meer dan 500 g	74,9	—
2403 10 90	– – andere	74,9	—
	– andere		

2403 91 00	– – „gehomogeniseerde” en „gereconstitueerde” tabak	16,6	—
2403 99	– – andere		
2403 99 10	– – – pruimtabak en snuif	41,6	—
2403 99 90	– – – andere	16,6	—

III.

Motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Eerste vraag: de voornaamste vraag die in het kader van de administratieve procedure dient te worden beantwoord, is hoe de beschrijving van de goederen onder GN-code 2403 10 90 dient te worden uitgelegd. Indien verzoekster de goederen onder de juiste tariefonderverdeling heeft ingedeeld, zijn de tweede, de derde en de vierde vraag niet maar relevant voor de beslechting ten gronde van de administratieve procedure.

Tweede, derde en vierde vraag: de andere vraag die in het kader van de administratieve procedure dient te worden beantwoord, is of een begeleidend document waarin een onjuiste tariefonderverdeling is vermeld, kan worden aanvaard als bewijs van de oorsprong van douanegoederen.

Zo ja, dan is er geen juridische basis om verzoekster een boete op te leggen wegens niet-betaling van accijnsrechten.

Om de verwijzende rechter in staat te stellen deze vraag te beantwoorden, dient het Hof van Justitie van de Europese Unie de in de tweede, de derde en de vierde prejudiciële vraag genoemde bepalingen van Unierecht uit te leggen.

De verwijzende rechter is er zich bewust van dat het Hof van Justitie in zijn arrest in zaak C-195/03 heeft geoordeeld dat bij de douane aangebrachte goederen waarvoor een summiere aangifte is ingediend en een document van extern communautair douanevervoer geldig is gemaakt, niet op regelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap zijn binnengebracht wanneer de goederen in de aan de douaneautoriteiten overgelegde documenten onder een onjuiste benaming zijn opgegeven.

De in zaak C-195/03 bij de douane aangebrachte goederen verschilden evenwel aanzienlijk van wat in de begeleidende documenten was opgegeven, aangezien daarin sprake was van kookgerei, terwijl het in feite ging om sigaretten.

In de onderhavige zaak vallen echter zowel de werkelijke goederen als de goederen die in de begeleidende documenten zijn opgegeven, onder hoofdstuk 24.

Voorts wordt verzoekster in casu niet verzocht om douanerechten te betalen, maar is haar een boete opgelegd wegens niet-betaling van accijnsrechten.

IV.

Overige aspecten:

1. De verwijzende rechter wenst het Hof van Justitie opmerkzaam te maken op het feit dat verzoekster naar aanleiding van de onderhavige zaak bij het directoraat-generaal Belastingen en douane-unie van de Europese Commissie een procedure heeft ingeleid met betrekking tot de correcte omzetting van de artikelen 2, 4, 7 en 33 van richtlijn 2008/118/EG van de Raad houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG in het nationale recht.

In haar antwoordbrief met als referentie TAXUD C3 MW D(13)5 9 5346 heeft het DG Belastingen en douane-unie van de Europese Commissie haar juridisch standpunt samengevat als volgt: *„Er kan niet worden vastgesteld dat de artikelen 2 en 7, lid 7, van de richtlijn niet correct zijn omgezet in de Hongaarse accijnswetgeving. Het is evenmin in strijd met het recht van de Unie dat niet-communautaire goederen die in een publiek douane-entrepot zijn geplaatst, aan een douanecontrole worden onderworpen en dat de douaneautoriteiten eventueel sancties opleggen naargelang van het resultaat van deze controle.*

Aangezien uw klacht, gelet op het bovenstaande, geen feiten aan het licht heeft gebracht die wijzen op een mogelijke schending van het Unierecht, kan de Commissie op basis van deze klacht geen enkele actie ondernemen.”

2. Van het grote aantal stukken van de administratieve procedure worden enkel het verzoekschrift en het verweerschrift bij de verwijzingsbeslissing gevoegd.

3. [OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Debrecen, 15 juli 2014

[OMISSIS]

[Ondertekening]